

Cauza C-543/19

**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție**

Data depunerii:

16 iulie 2019

Instanța de trimitere:

Finanzgericht Hamburg (Germania)

Data deciziei de trimitere:

1 iulie 2019

Reclamantă:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Pârât:

Hauptzollamt Hamburg (Direcția vamală din Hamburg)

Obiectul litigiului principal

Scutirea de la aplicarea taxei antidumping - Consecințele unei denumiri eronate date deciziei care a determinat scutirea în factura de angajament inițială - Admisibilitatea prezentării ulterioare a unei facturi conforme cu angajamentul rectificat

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie considerat că, în condițiile din litigiul principal, scutirea de la aplicarea taxei antidumping în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82, instituită prin articolul (1) din acest regulament, este exclusă ca urmare a faptului că într-o factură conformă cu angajamentul în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din

acest regulament nu se menționează Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 menționată la punctul 9 din anexa la același regulament, ci Decizia 2008/899/CE?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: o factură conformă cu angajamentul care îndeplinește condițiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 poate fi prezentată în cadrul unei proceduri de rambursare a taxelor antidumping pentru a obține scutirea de la aplicarea taxei antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din același regulament?

Dispozițiile din dreptul Uniunii invocate

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „CVU”), în special articolul 78

Regulamentul (CE) nr. 2320/97 al Consiliului din 17 noiembrie 1997 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, origine din Ungaria, Polonia, Rusia, Republica Cehă, România și Republica Slovacă, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1189/93 și de încheiere a procedurii cu privire la astfel de importuri origine din Republica Croația (JO 1997, L 2, p. 2), în special articolul 2 alineatul (2).

Regulamentul (CE) nr. 1193/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2008, L 323, p. 1)

Decizia 2008/899/CE a Comisiei din 2 decembrie 2008 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2008, L 323, p. 62).

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 al Comisiei din 21 ianuarie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză, ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și a unor reexaminări intermediare parțiale efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2015, L 15, p. 8), în special articolele 1 și 2, precum și punctul 9 din anexă

Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 a Comisiei din 21 ianuarie 2015 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2015, L 15, p. 75).

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Reclamanta solicită scutirea de la aplicarea taxei antidumping pentru importurile de acid citric din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”).
- 2 Importurile de acid citric originar din RPC erau inițial supuse unei taxe antidumping în temeiul Regulamentului nr. 1193/2008. Pentru a fi scutită de această taxă, Weifang Ensign Co. Ltd. (denumită în continuare Weifang) a prezentat Comisiei o ofertă de angajament, pe care aceasta a acceptat-o prin Decizia 2008/899 (denumită în continuare „oferta de angajament inițială”).
- 3 În luna noiembrie 2013, Comisia a inițiat o reexaminare a taxei antidumping. În acest context, Weifang a prezentat o nouă ofertă de angajament.
- 4 Reclamanta și Weifang au convenit prin intermediul a trei contracte, din 9, 13 și respectiv 15/16 ianuarie 2015, cu privire la furnizarea unui total de 360 de tone de acid citric la un preț de 884,70 euro pe tonă. Prețul minim de import stabilit de Comisie pe baza angajamentelor oferite de Weifang pentru primul trimestru al anului 2015 a fost de 878,60 euro pe tonă. Acidul citric a fost expedit din RPC la 30 ianuarie 2015.
- 5 Pe baza a douăsprezece declarații vamale din 10 și, respectiv, 11 martie 2015, reclamanta a notificat, în vederea punerii în liberă circulație, 360 de tone de acid citric cu poziția tarifară 2918 1400 00 0 și codul adițional TARIC A882. La cererea pârâtului, reclamanta a prezentat facturile conforme cu angajamentul corespunzătoare ale Weifang din 29 ianuarie 2015 (denumite în continuare „facturile de angajament inițiale”). În acestea a fost menționată, printre altele, „Decizia 2008/899/CE” („Decision 2008/899/CE”).
- 6 Întrucât facturile inițiale de angajament făceau referire la Decizia 2008/899, iar nu la Decizia de punere în aplicare 2015/87 intrată în vigoare la 23 ianuarie 2015, pârâtul a refuzat scutirea de la aplicarea taxei antidumping solicitată și a stabilit pentru importurile menționate anterior, prin douăsprezece decizii privind taxa la import, din 10 și, respectiv, din 11 martie 2015, o taxă antidumping de 42,7 % pe baza cotei generale a taxei antidumping.
- 7 Reclamanta a depus o cerere de rambursare a taxei antidumping, prezentând în acest context facturi conforme cu angajamentul rectificate. Acestea diferă de facturile de angajament inițiale numai prin faptul că în loc de „Decision 2008/899/EC” a fost menționată „Implementing Decision (EU) 2015/87”.

- 8 Pârâta a refuzat rambursarea pe motiv că, dată fiind nemenționarea corectă a Deciziei 2008/899 în facturile de angajament inițiale, nu erau îndeplinite condițiile pentru scutirea de la aplicarea taxei antidumping. În acest context, elementul decisiv l-ar constitui momentul acceptării declarației vamale. Acest lucru ar fi confirmat, de asemenea, de Hotărârea Curții de Justiție din 17 septembrie 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227).
- 9 Împotriva acestei decizii, reclamanta a introdus o acțiune în fața instanței de trimitere. Acesta își menține pretențiile privind scutirea integrală de la aplicarea taxelor antidumping, susținând, printre altele, că ar fi admisibilă depunerea unei facturi conforme cu angajamentul rectificate.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Cu privire la prima întrebare preliminară

- 10 Se ridică problema dacă facturile conforme cu angajamentul prezentate în cadrul reexaminării declarației vamale îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82. Conform acestei dispoziții, pentru a fi scutite, importurile trebuie să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul. Aceasta este „o factură comercială conținând cel puțin elementele și declarația menționate în anexa la prezentul regulament”. Potrivit modului de redactare al facturilor de angajament prezentate inițial, cerințele de la punctul 9 din anexa la regulament nu sunt îndeplinite în mod lipsit de echivoc. Mai exact, acestea nu menționează Decizia de punere în aplicare 2015/87, ci Decizia 2008/899. Totuși, este posibil ca, în circumstanțele specifice din litigiul principal, această desemnare incorectă să nu constituie un obstacol în calea scutirii de la aplicarea taxei antidumping.
- 11 În favoarea faptului că menționarea deciziei nevalabile la momentul importului exclude dreptul la scutirea de la aplicarea taxei vamale pledează și norma privind interpretarea în sens strict a dispozițiilor derogatorii (Hotărârea din 17 septembrie 2014, Baltic Agro, C-3/13, punctul 24, și Hotărârea din 22 mai 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, punctul 46).
- 12 Cu toate acestea, instanța de trimitere consideră că norma privind interpretarea trebuie înțeleasă în lumina principiului proporționalității. În această privință, avocatul general Kokott a arătat în concluziile sale din 6 septembrie 2018 în cauza Vetsch (C-531/17, punctul 50) că nașterea unei datorii fiscale în materie de TVA la import reprezintă o restrângere a libertății de a desfășura o activitate comercială prevăzute la articolul 16 din cartă. Același lucru ar trebui să se aplice și în cazul nașterii unei taxe antidumping. Astfel, potrivit articolului 52 alineatul (1) a doua teză din cartă, restrângerea care constă în refuzul scutirii de la aplicarea taxei antidumping poate fi efectuată numai în cazul în care este necesară și răspunde în mod efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune.

- 13 Indiferent dacă refuzul scutirii de la aplicarea taxei antidumping reprezintă o restrângere a unui drept fundamental al reclamantei, instanța de trimitere consideră că scutirea prevăzută la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 trebuie interpretată în lumina principiului proporționalității. Jurisprudența Curții de Justiție a reținut că retragerea acceptării unei oferte de angajament trebuie evaluată în conformitate cu principiul proporționalității (Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Usha Martin, C-552/10 P, punctul 32). Același lucru trebuie să fie valabil pentru interpretarea unei norme din legislația cu privire la taxele antidumping în temeiul căreia se acordă o scutire. În conformitate cu această interpretare, Curtea de Justiție a subliniat, în contextul creării unui avantaj în aplicarea taxelor antidumping, că, în interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de modul de redactare al acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de actul legislativ din care aceasta face parte (Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers, C-156/16, punctul 21, punctul 27, având în vedere Hotărârea din 16 noiembrie 2016, Hemming și alții, C-316/15, punctul 27; Hotărârea din 14 iulie 2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, punctul 23).
- 14 Considerentul (186) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/82, la care pârâțul a făcut referire, nu este contrar acestei interpretări. Din acesta, rezultă că simpla cumpărare a mărfurilor de la un producător a cărui ofertă de angajament a fost acceptată de Comisie, nu determină în mod necesar scutirea de la aplicarea taxei antidumping. Acest lucru nu face decât să clarifice faptul că scutirea depinde de îndeplinirea cerințelor stabilite la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82. Întrucât considerentul presupune îndeplinirea acestor condiții, acesta nu poate contribui la interpretarea acestora.
- 15 Din aplicarea principiului proporționalității rezultă, în primul rând, că nu orice abatere minoră față de textul prevăzut la punctul 9 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 determină pierderea scutirii. Acesta este un aspect nedisputat de părțile din litigiul principal. Potrivit instanței de trimitere, abaterile de la textul prevăzut la punctul 9 nu se opun scutirii, dacă acestea nu afectează scopul prezentării facturii conforme cu angajamentul.
- 16 Scopul prezentării facturii conforme cu angajamentul este acela de a putea controla în mod efectiv respectarea ofertei de angajament (Hotărârea din 17 septembrie 2014, Baltic Agro, C-3/13, punctul 29; de asemenea, considerentul (184) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/82). Recent, Curtea a subliniat importanța deosebită pe care o are în acest sens tocmai trimiterea la decizia de punere în aplicare corectă (Hotărârea din 22 mai 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, punctul 55). Astfel, în mod normal, ar trebui ca scutirea să fie acordată numai în cazul în care factura conformă cu angajamentul face referire la decizia de acceptare a ofertei de angajament valabilă în momentul importului.
- 17 Cu toate acestea, instanța de trimitere consideră că, având în vedere circumstanțele specifice ale speței, menționarea deciziei care nu mai era în vigoare nu a afectat și nici nu ar fi putut afecta verificarea respectării condițiilor ofertei de

angajament. Astfel, în cazul de față, nu a fost afectată capacitatea autorităților vamale germane de a verifica respectarea condițiilor de acordare a scutirii.

- 18 În plus, au fost respectate cerințele ofertei de angajament valabile la importul mărfurilor. Comisia a comunicat instanței de trimitere că cele două oferte de angajament sunt aproape identice în ceea ce privește conținutul. În plus, potrivit informațiilor furnizate de Comisie instanței de trimitere, în cazul de față este cert că prețul de import al acidului citric în cauză a fost mai mare decât prețul minim de import aplicabil pentru Weifang în primul trimestru al anului 2015.
- 19 În plus, în cazul de față, Comisia nu a considerat necesar să modifice prețul minim de import stabilit pentru primul trimestru al anului 2015 în perioada în care era în vigoare oferta de angajament inițială, după intrarea în vigoare a noii oferte de angajament. În aceste condiții, instanța de trimitere consideră că este însă disproporționat să se refuze acordarea scutirii numai pe baza trimiterii la Decizia 2008/899 încă în vigoare la data încheierii contractului, chiar dacă s-a stabilit că prețul minim de import aplicabil în momentul încheierii contractului, al facturării și al importului a fost depășit.
- 20 Situația din speță este diferită de situația care a făcut obiectul Hotărârii din 17 septembrie 2014, *Baltic Agro* (C-3/13). În acea hotărâre, era în discuție aspectul dacă *Baltic Agro AS* putea fi considerată drept „primul client independent din Uniune” în cazul unei norme comparabile cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 (punctul 25 din hotărâre), deși aceasta nu achiziționase marfa direct de la întreprinderea care depusese oferta de angajament, ci de la un comerciant intermediar. Curtea a constatat că acest lucru nu s-a întâmplat. Nu ar trebui să fie implicați comercianți intermediari, deoarece într-un astfel de caz nu ar fi clar cine poate solicita scutirea (punctul 30 din hotărâre). Normele privind vânzarea directă ar fi fost concepute tocmai pentru a putea „să [se] controleze în mod transparent prețul minim de import la care s- au angajat producătorii-exportatori” (concluziile avocatului general Cruz Villalón din 3 aprilie 2014 în cauza *Baltic Agro*, C-3/13, punctul 32). Acest lucru nu ar fi posibil în aceeași măsură în cazul unui export care ar implica un comerciant intermediar, întrucât orice revânzare a mărfurilor înainte de importul în UE ar putea genera cheltuieli suplimentare care se repercutează asupra prețurilor respective (hotărârea citată, punctul menționat anterior). Or, în speță, nu a fost afectat controlul respectării angajamentului.

Cu privire la cea de a doua întrebare preliminară

- 21 În cazul în care Curtea va aprecia că referirea la Decizia 2008/899 din facturile de angajament prezentate inițial contravine scutirii de la aplicarea taxei antidumping, se pune întrebarea dacă facturile corectate prezentate ulterior, care îndeplinesc în mod cert condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, mai trebuia să fie luate în considerare.

- 22 Răspunsul la această întrebare depinde de interpretarea articolului 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82. La prima privire, modul de redactare al acestei dispoziții pare să fie clar. Aceasta stabilește că datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație, în măsura în care se constată că nu este îndeplinită una dintre condițiile de scutire prevăzute la articolul 2 alineatul (1). Astfel, pare să fie exclusă prezentarea documentelor după acceptarea declarației vamale. În acest sens, ar putea fi înțeles și considerentul (11) al Deciziei de punere în aplicare 2015/87. Conform primei teze a acestui considerent, la depunerea cererii de punere în liberă circulație, trebuie prezentată o factură care să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82.
- 23 Cu toate acestea, la o examinare mai atentă, articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 nu menționează în mod explicit data până la care pot fi prezentate documentele. Se menționează în mod explicit doar momentul la care ia naștere datoria vamală. Aceasta ia naștere în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație. Acest lucru este valabil în cazul în care „se constată faptul că [...], una sau mai multe dintre condițiile [menționate la alineatul (1)] nu sunt îndeplinite”. În ceea ce privește momentul în care trebuie făcută această constatare, nu se face nicio precizare. Nici considerentul (11) al Deciziei de punere în aplicare 2015/87 nu menționează în mod necesar un anumit moment cu privire la prezentarea documentelor. Dimpotrivă, acesta poate fi de asemenea interpretat în sensul că, la depunerea cererii de punere în liberă circulație, trebuie să se formuleze o cerere de scutire de la aplicarea taxei antidumping, considerentul nu se pronunță cu privire la momentul (ultimul posibil) în care poate fi prezentată factura.
- 24 Apar îndoieli suplimentare cu privire la premisa că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 stabilește ca ultimă dată posibilă pentru depunerea documentelor data acceptării declarației vamale, dacă se compară modul de redactare al articolului este comparat cu acela al altor norme antidumping. În Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers (C-156/16), Curtea a arătat că, spre deosebire de alte regulamente antidumping, regulamentul în discuție în acea cauză nu conținea o dispoziție referitoare la momentul în care ar trebui prezentată autorităților vamale o factură comercială valabilă (punctul 25, cu referire la punctul 60 din concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în aceeași cauză). De exemplu, la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2320/97 este menționat momentul depunerii certificatului de producție. Acest articol diferă în mod evident față de modul de redactare a articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82.
- 25 Instanța de trimitere este conștientă că, în interpretarea normelor Uniunii, trebuie avută în vedere de asemenea finalitatea actului legislativ. Factura conformă cu angajamentul trebuie prezentată pentru a se putea verifica dacă „transporturile corespund documentelor comerciale” (a doua teză a considerentului (11) al Deciziei de punere în aplicare 2015/87). Prin urmare, este necesar, în principiu,

ca factura conformă cu angajamentul să fie la dispoziția autorităților vamale în același timp cu mărfurile.

- 26 Cu toate acestea, s-ar putea deduce din principiul proporționalității - de asemenea, aplicabil - că o informație din factura conformă cu angajamentul poate fi completată ulterior sau corectată, cu condiția ca scopul urmărit prin furnizarea informațiilor respective să poată fi încă atins. Acesta ar trebui să fie și în ceea ce privește demonstrarea respectării unei oferte de angajament, întrucât această demonstrare este efectuată, potrivit articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, numai pe baza declarației pe proprie răspundere dată de producătorul-exportator.
- 27 În favoarea unei astfel de interpretări a momentului obligației de prezentare ar putea pleda o comparație cu articolul 78 din Codul vamal [Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, JO 2013, L 269, p. 1]. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, ideea care stă la baza acestei dispoziții este „adaptarea procedurii vamale la situația reală” (Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers, C-156/16, punctul 31). Pentru instanța de trimitere, nu este clar de ce același lucru nu ar trebui să se aplice și în cazul unei proceduri de rambursare. În orice caz, modul de redactare a articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 nu se opune depunerii ulterioare a unor documente.
- 28 În sfârșit, corectarea ex post a facturii conforme cu angajamentul în prezenta procedură nu a dus la creșterea riscului de eludare. Referirea la Decizia 2008/899, care nu mai era în vigoare, a fost o eroare izolată care nu a afectat examinarea celorlalte condiții de scutire de la aplicarea taxei antidumping. Întrucât declarația indicată la punctul 9 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 este, în orice caz, o declarație pe proprie răspundere dată de producătorul-exportator, momentul prezentării acesteia nu îi poate influența veridicitatea. În opinia instanței de trimitere, în cele din urmă, factorul determinant pentru scutirea de taxa antidumping este criteriul de fond privind respectarea efectivă a prețului angajamentului. În mod incontestabil, aceasta este situația în speță.